

Thâm Lặng



*Trong sóng vỗ
âm thanh xa
thế giới ba ngàn xao động
Nơi tịch nhiên
yên ắng
hiện chân như
Từ chốn trần ai rộn rã
Mỗi bước đi về thanh thoi
Vành môi khẽ mở
nụ cười Ca Diếp
đài sen xưa rục rở ba ngàn
Dấu mây kia có trầm xuống
dậy sóng ba đào
thì cành lau vẫn an nhiên vô ngại
Từ nhốn nháo bỗng hóa thành Không ! - tự tại
Biến tích vô cùng - vô hữu vô chung...*



Phan Văn Huy Tâm